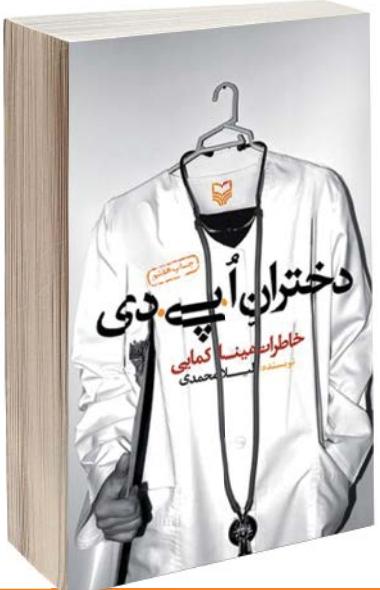

ویزیت

از ترور قارباش؛ زنان محور همه چیز

در نقش‌های برده‌گان جنسی آثار خشونت پنهان، عقده، رنج و عذاب دیده می‌شود. در واقع سریال با ایده دستیابی به یک «هدف» در دوران مدن است. گرچه زن، نماد باروری، زایش و زندگی است اما این رویکرد در نهاد خانواده باقی نسل بشر، «وسیله» بودن زنان و جدا کردن آنان از خانواده، همسرو فرزندان شان را پیشنهاد می‌کند. همین جمله پوچی و عیث بودن این ایده را نشان می‌دهد: رسیدن به باروری و خانواده با نابود کردن خانواده آن هم با دست گذاشتن روى زن.

ولد بابرده‌داری جنسی افزایش پیدا کند. این تصویر اشتباه، زنده و نامطلوب جامعه بشري دوران مدن است. گرچه زن، نماد باروری، زایش و زندگی است اما این این را پیدا می‌کند، و جامعه سالم معنای خود را پیدا می‌کند، نه در فضای سرد، اجباری، خشن و اصطلاحاً برده‌گی جنسی. تمام انواع خشونت علیه زنان در بعد اجتماعی، فردی و روانی و فرهنگی در داستان این سریال، بازنمایی شده است. «آزار جنسی» مثل تجاوز، بارداری اجباری، عقیم کردن زنانی که سودای انقلاب و فرار در سرداشتند یا عقیده‌ای به غیر از عقیده حاکم بر گیلیاد دارند، ازدواج در سنین کم؛ «آزار فیزیکی و جسمی» مثل خشونت، دعوا، ضرب و شتم، تعریض، قاچاق و ریاضی؛ «آزار روانی و کلامی» مثل نگاه‌های خبره، فحاشی، بهره‌گشی، خشونت‌های عاطفی... همگی در قالب روایت، داستان و شخصیت بردازی‌های مختلف این سریال، بازنمایی شده است.

پس از سکانس‌های شوکه‌کننده اولیه سریال در قسمت‌های اول، پس از آن تصویری آرام بازندگی سالم (مثلابه سلامت تغذیه برده‌گان جنسی در سریال توجه می‌شود) در گیلیاد از برده‌گان جنسی نشان داده می‌شود، به طوری که چند نفر از زنان، این نوع زندگی را پذیرفته و به آن خوشی‌گیرند. در حالی‌که تماماً در نگاه و کلام بیشتر شخصیت‌ها

علیه زنان جلب شود. ۱۸ سال بعد در سال ۱۹۹۹ سازمان ملل ۲۵ نوامبر روز جهانی مبارزه با خشونت علیه زنان اعلام کرد. گرچه نزدیک به ۴۰ سال طول کشید تا به یاد تلاش خواهان میریال، روزی به نام آنها برای مبارزه با خشونت علیه زنان اعلام شود، اما قتل آنها باعث شد جنبش ضد ترویجی به حرکت درآید و در عرض یک سال، دیکتاتوری اش به پایان برسد.

سریال «سرگذشت یک ندیمه» محصول آمریکا و یکی از سریال‌های با محبوبیت بالا در میان مخاطبان که ساخت آن از سال ۲۰۱۷ شروع شده، بنابر سخن کارگردان آن، برگرفته از رمانی با همین نام، نوشته مارکارت اتوود در سال ۱۹۸۵ است. داستان سریال درباره اعلام وضعیت فوق العاده در آمریکا در پی نازاری زنان، بحران‌های زیست محیطی، افزایش آمار هم‌جنس خواهی، ترور رئیس جمهور و تماییخ خواهی دولتی مسیحی در منطقه‌ای محافظت شده به نام گیلیاد است که زنان با توانایی باروری دزدیده و به این منطقه فرستاده می‌شوند تا بانم ندیمه به ثروتمندان فروخته شوند و تولید نسل کنند. در داستان سریال فکر این دولت مسیحی این طور بازنمایی می‌شود که مهم نیست زنان از خانواده، همسر، فرزند، شغل و حرفه و تمام ارزش‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی جامعه جدا و بوده شوند بلکه مهم این است که زاد و

کسی فکرش را نمی‌کرد که سال‌ها پس از آن که خواهان میریال از مبارزان انقلابی علیه دیکتاتور زمان خود که بعد از شکنجه‌های فراوان ترویجی به حرکت درآید و در عرض یک سال، زنان و شکنجه‌های روحی و جسمی آنان در منطقه‌ای حفاظت شده ساخته شود. خواهان میریال و همسران شان به دلیل فعالیت‌های سیاسی و انقلابی علیه ترویجی، دیکتاتور جمهوری دومینیکن تحت تعقیب دولت بودند. هر سه خواهان در دوران مبارزه، بارها زندانی و شکنجه شدند تا این که در ۲۵ نوامبر ۱۹۶۶ دریک (تصادف برنامه‌ریزی شده) ترور شدند. هرسه سوار بر ماشین بودند و برای ملاقات همسران شان در زندان، به قتل رسیدند. آنها به نمادی علیه قربانی شدن زنان تبدیل شدند. ۲۱ سال بعد در همایشی در بوگوتا، پایتخت کلمبیا که مدافعان حقوق زنان در آمریکای لاتین حضور داشتند، پیشنهاد شد روز قتل خواهان میریال، روز جهانی «مبارزه با خشونت علیه زنان» نام‌گذاری شود. هدف از این نام‌گذاری ادای احترام به تلاش و جسارت این خواهان بود تا جامعه جهانی هم بیش از پیش توجهش به مسئله‌نهی خشونت

مبارزه با باطل از پذیرش حق شروع می‌شود

عقیده‌ای که «پادآمان شهر» یا ویران شهر «گیلیاد» در سریال «سرگذشت یک ندیمه» بر مبنای آن ساخته شده است، حق نداشتن زندگی زنان است. خشونت عربان نسبت به زنان در فیلم تصویرسازی شده و گاه تماشای آن را برای مخاطب سخت می‌کند. قهرمان این سریال زنی به نام «جون آریون» است. او پیش از ریوده شدن توسط ماموران گیلیاد و ندیمه شدن، یک همسر، مادر، کارمند، دختر، دوست و شهروند بود که پس از ریوده شدن به یک ابزار برای هدف گیلیاد تبدیل شد. هویت، نقش‌هایی که پیش از این در زندگی خود داشته و حتی اسمش از او گرفته می‌شود. در واقع تمام زنان ریوده شده به صرف «زن بودن» قربانی ایند گیلیاد هستند.

این مسئله زمانی تاخ و سخت تر از عدالت، پیشرفت، حضور اجتماعی و... نیستند، بلکه به دنبال این هستند که کنترل جسم و جان و حقوق اولیه خودشان را داشته باشند. سریال در عین این که تصویری از انعطاف بسیار بالای زنان برده نشان می‌دهد با پذیرش باطل، خرد می‌شوند، طرد می‌شوند و مورد تجاوز جسمی و روانی قرار می‌گیرند، در مقابل شخصیت اول رانشان مامی دهد. «جون» زنی قوی، صبور و انتقام‌جو، غیرقابل پیش‌بینی و مبارزه است. او زنی است که نه تنها نامید و پذیرنده شرایط جدید در برده‌گی جنسی نیست، بلکه با صبوری و سکوت، پس از به دست آوردن داشش و شناخت حق از باطل، برای پیشرفت در محیطی کاملاً تحت سلطه ظلم و باطل، دست به هر کاری می‌زند تا بتواند به خانواده‌اش، همسرش و فرزندش برگرد و باطل بودن ایده گیلیاد را به جهان نشان دهد.

آنچه ناخواسته در «سرگذشت یک ندیمه» دیده شد

حالی است که زن، محور زندگی و نهاد خانواده و پیشرفت در تمام جوامع بشری است که خیلی پیشتر از اینها در گفتمان غرب بازیور آزادی و برابری، تبدیل به یک ابزار و کالای جنسی شد. حال برای رهایی از این پسرفت، تلاش می‌کند در تولیدات تصویری خود مثل سرگذشت یک ندیمه دست به نایابی خودزده و ناخواسته به این اعتراف کند که عقاید و ارزش‌های خود ساخته تجاری، سیاسی و فرهنگی که نسبت به نوع زن برجسته کرد همگی خشونت پنهانی نسبت به زنان در تمدنس دارند که تبعات آن آرام آرام دامن خودش رامی‌گیرد.

شاید برای تان جالب باشد که در ادبیات نشانه‌شناسی فیلم و سینما، «زن» نماد وطن است. قداست، ارزش و احترام دارد و هر جا تصویر معموم، زجرکشیده، نامید و ضعیفی از زن ارائه شود، در واقع اشاره‌ای غیرمستقیم به ضعف و شکست آن وطن است.

با این که آمریکا و تمدن غرب ید طولی در مبارزات فمینیستی و حقوق زنان دارد اما ایده ساخت و انتشار سریال «سرگذشت یک ندیمه» با تمام حواسی آن که برخی معتقدان معتبرند، یک نوع آینده‌نگری در خود دارد، ایده‌ای از جانب ضعف و نمایش نقطه ضعف و خسaran خود غرب دارد. تمام سریال حول محور بودن، تجاوز و خشونت علیه زنان است.

رئیس جمهور آمریکا ترور شده (بحران سیاسی)، بسیاری از زنان و مردان در پی آلدگی‌های زیست محیطی عقیم شده‌اند (بحران زیست محیطی) و اغلب خانواده‌ها تک‌فرزند هستند (بحران فرهنگی و خانواده) و حالگروهی از افرادی‌که اند برای بقای نسل پسر در آمریکا، دست به تعدی، تجاوز، اعدام و کشتن زنان بزنند. در واقع سریال نشان می‌دهد که غرب در پوچگاری محضی از باورها و عقایدش غرق شده و برای نجات خود، دست به خود تخریبی (تجاوز به زن در نماد وطن) می‌زند. این در